

skal vi ind i en ganske anden økonomisk Skure i Modsætning til det tidligere ødsle Finansstyre. Man forlanger Handling, der svarer til disse Ord, og det er min fulde Overbevisning, at nu er Tiden inde. Det er for sent til Efteraaret, for saa er alt planlagt, og saa er det meget vanskeligt at komme med Ophævelser. Men jeg vil henstille til de Herrer Ministre i Løbet af denne Sommer at indpode deres Embedsmænd den samme Sparsommelighedens Aand, som jeg ikke tvivler om besjæler dem selv. Thi naar slikt kan gaa som dette, at der bevilges 8 500 Kr., og man uden at blinke, uden at søge Efterbevilling bruger 114 000 Kr., er det hele en pro forma-Historie med at behandle den Slags Sager.

Jeg anerkender, som sagt, i højeste Grad den smukke Maade, hvorpaa den højtærede Minister omtalte denne Embedsmand, det geraader Ministeren til største Ære. Men det forekommer mig, at Tiden nu er inde til at handle, saa at vi kan komme ind i fornuftige Tilstande. Og skulde det vise sig nødvendigt at statuere enkelte Eksempler, maa de paagældende for det hele og stores Skyld tage Skade for Hjemgæld. Thi det kan, som sagt, ikke være Finansudvalgets helligste Opgave at tage alt til Efterretning. Pengene er brugte, inden de er bevilgede. Det er efter min Mening en ganske overordentlig stor Haan mod alt, hvad der hedder Bevillingsmyndighed i dette Land.

Rode: Jeg synes, at den højtærede Forsvarsminister sagde, at det var fornærmeligt, naar jeg betegnede hans Omgang med Kendsgerninger som spøgefuld. Det har saa langt fra været min Hensigt at fornærme den højtærede Forsvarsminister, jeg tværtimod har søgt det eneste Synspunkt, hvorfra hans Omgang med Kendsgerninger kunde bringes ind under en villig Bedømmelse. Hvis man vilde angribe den højtærede Minister, kunde man sige om disse Biler, at han enten stillede dem i et vitterlig urigtigt Lys, eller ogsaa, at han havde et saa overfladisk Kendskab til de Dokumenter, der var forelagte ham, at han ikke rigtig vidste, hvad han talte om. Dette havde været at være ubehagelig mod Ministeren. Det vilde jeg ikke være, og derfor gik jeg ud fra, at det var hans

humoristiske Tilbøjeligheder, der fik ham til at betragte disse Kendsgerninger som en *quantité négligeable*, som ligegyldige Ting, der veg tilbage for det for ham vigtige, for ham væsentlige: at sige en god Spøg. For øvrigt takker jeg for Vejledningen med Hensyn til Afholdelse af Taler, men jeg maa sige til den højtærede Minister, at den Maade, han taler paa, lader sig ikke lære af andre. Den bunder saa dybt i hans ejendommelige Natur, at enhver, der vil forsøge paa at tilegne sig hans Metode, vil komme til kort.

Den højtærede Trafikminister sagde — og det er maaske et Eksempel paa, at den højtærede Forsvarsministers Behandling af Kendsgerningerne har en vis smittende Egenskab indenfor Kollegakredsen —, at ved Understøttelserne til de afskedigede Postembedsmænd paaførtes der Staten højest en Udgift af 150 000 Kr., medens der ved deres Afskedigelse indvandt en Besparelse af 2 Mill. Kr. Nu kan enhver sige sig selv, at denne Sammenstilling af de to Tal maa være urigtig, for hvorledes skulde man tænke sig, disse ulykkelige Mennesker var stillede — de hørte i Forvejen ikke til de højest lønnede Klasser —, hvis de til deres Livsophold før havde 2 Mill. Kr. og nu skulde nøjes med 150 000 Kr.? Enhver kan sige sig selv, at det er to helt forskellige Forhold, Ministeren taler om; de 150 000 Kr. er Understøttelserne til det afskedigede faste Personale, de 2 Mill. Kr. er den Besparelse, som hele Reformen, ogsaa Afskedigelsen af løst Personale, kan bringe Postvæsenet. Men det, som vi i sin Tid anbefalede den højtærede Minister, var ikke at gennemføre Reformen paa en saadan Maade, at han maatte afskedige fast ansat Personale.

Den højtærede Trafikminister siger, at Forfremmelsesraadet kan ikke diktere ham hans Stilling med Hensyn til Udnævnelser. Fuldkommen rigtigt. Jeg har heller ikke paastaet det modsatte. Den højtærede Minister siger, at Ministeren har Ansvaret. Fuldkommen rigtigt. Men den Minister, der har Ansvaret, skal ogsaa kunne begrunde sine Udnævnelser, og det har Ministeren ikke kunnet gøre her. Han har ikke kunnet begrunde, hvorfor han har kasseret velbegrundede Indstillinger, og han har oven i Købet gjort dette høje